

1. Da Djemedet med Mødet er at udvikle Fiskehandelen (Handel med fersk og tilvirket Fisk), hvilket utvivlsomt opnaas hurtigst og lettest ved personlig Forhandling og under samtidig Tilstedeværelse af talrige Fiskehandlere fra interesserede Lande, har „Danmarks Fiskehandlerforening“ ment at burde tage Initiativet til et almindeligt Fiskehandlermøde.
2. Da Kjøbenhavns centrale Veliggenhed for Norden og for Landene Syd for Østersøen og Vest for Nordsøen gør denne By selvstreven til Mødet, foreslaas denne til Mødested.
3. Forhandlingerne ved Mødet bør ikke udstrækkes over et Tidsrum længere end tre Dage.
4. Mødetiden bør være Juli eller August, en Tid, da Fiskehandlerne i Almindelighed ville have lettest ved at møde.
5. I Forbindelse med Mødet afholdes en Udstilling omfattende: I. Varer, som ere Genstand for Fiskehandelen, II. Midler til at gøre Fiskevarerne holdbare, III. Pakningsmateriale og IV. Redskaber som bruges af Fiskehandlerne.
6. Da Foreningen ikke har Midler til at gennemføre et saadant Møde med Udstilling, maa den søge Statens Hjælp, og Bestyrelsen mener, at den med et Tilskud af 8,000 Kr. vil kunne holde et Møde og en Udstilling af Værdi, idet der beregnes: Til Lokale, Montering, Tilsyn, Bureau, Reklame, Tryksager m. m. 5,000 Kr., Indkøb af Modeller og Udstillingsfager, Skolehus m. m. 4,500 Kr., Forstelligt 500 Kr., i alt 10,000 Kr., hvorefter gaar Indtægt af Udstillingen i otte Dage à 300 Kr.: 2,400 Kr., altsaa i det hele en Udgift af 7,600 Kr.
7. Deltagernes Antal kan endnu ikke skønnes, men Deltagelse kan paaregnes fra Norge, Sverige, Finland, Rusland, Tyskland, Holland, Frankrig og England.

I Genhold hertil andrager man om et Tilskud af Statens Midler paa 8,000 Kr.

Udvalget gør ikke Indstilling.

31. Fra De samlede kjøbenhavnske Sangforeninger af 1859 om et Statstilskud paa 5,000 Kr., fordelt paa 5 Aar. (Indbragt den 7de November 1898 af Folketingsmanden for Ringløbing Amts 1ste Valgtreds, S. C. Christensen).

Bestyrelsen for de samlede kjøbenhavnske Sangforeninger indgav i Fjor et Andragende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, men opnaaede ikke noget Resultat, og anmoder nu Rigsdagen om at tage sig af Sagen, da det vel fra alle Sider maa erkendes, at Mandssangen i „De samlede Sangforeninger“ kan fortjene den i Andragendet begærede Støtte til sit nationale og almenopdragende Formaal.

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Bestyrelse for De samlede kjøbenhavnske Sangforeninger af 1859 tillader sig herved allerærbødigst at andrage om, at der af det Beløb, der paa Finansloven stilles til det høje Ministeriums Naadighed, maa blive tilstaaet vore Foreninger en Understøttelse til Fremme af Mandssangen i Danmark, hvorhos vi tillade os at henstille, at denne Understøttelse maa blive ansat til 5,000 Kr., fordelt paa 5 Aar.

Vi behøve næppe over for det høje Ministerium at paapege den store Betydning, Sangen har for en lille Nation; dens Historie og dens Minder leve i Sangene og bevares for Efterlægten gennem disse. Og ved Siden heraf maa erindres om den store opdragende Betydning, det har for de Klasser af Befolkningen, hvoraf Sangforeningernes Medlemmer rekruterer, at indøve, udføre og paahøre Udførelsen af betydelige nationale Toneværter, hvorved Følelsen for Rivets ideelle Sider udvikles og befæstes, ligesom de egentlige Sammenkomster inden for de mindre Sangforeninger og de enkelte større Sammenkomster med andre Foreninger ved Sangfester og lignende knytter varige Baaend mellem store Dele af Befolkningen.

Disse store Sammenkomster have maaste i egentlig musikalisk Henseende ikke saa stor Betydning, men denne maa søges i det Arbejde, der gaar forud; i Udfigten til at mødes og samvirke med andre Foreninger er en stærk Spore til, at det forudgaaende Arbejde gøres saa godt som muligt. Deres Afholdelse maa derfor dog siges at gøre sin